

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanuelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

Mundi Pueritia Pastores.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

ag. 101
ag. 103
g. 104
ag. 106
pag. 111
ag. 113
ag. 115
ag. 116
ag. 117
p. 119
p. 120
ag. 122
ag. 123
g. 124
g. 125
g. 129
g. 130
ag. 133
g. 135
g. 138
g. 140
g. 141
g. 143
g. 146
m.
g. 148
g. 149
151
g. 154
g. 155
U.B.

MUNDI
PUERITIA.
PASTORES.

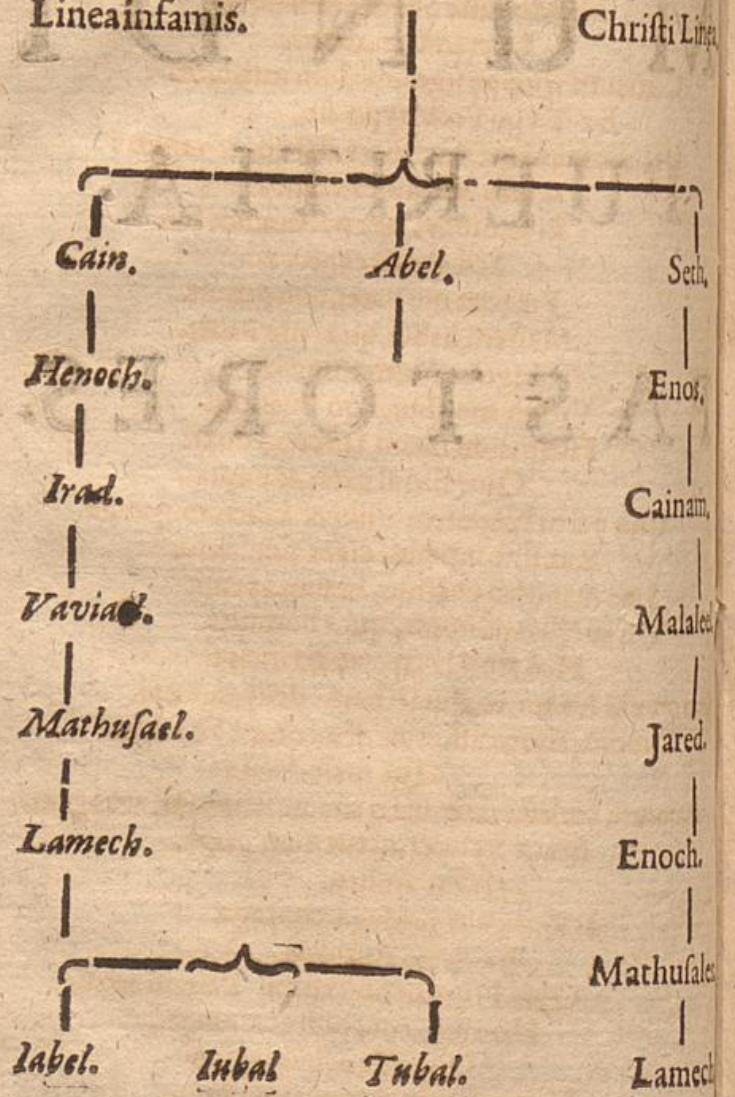

ADAM & EVA.

Linea infamis.

Christi Linea

A D A M
TERRÆ FILIUS.

ÆNIGMA.

Siste gradum viator; mira leges.
Hic ille jaceo, per quem omnes jacent.
Natalis mihi Sedes Damascus,

Licet in Creta nato.

Creticum quippe signum dum instituor,
Ex Typo Prototypo fio.

Ut hominem me verè dicas fictum & verum:

Cælo natum ex cæno.

Nec orbis, nec posthumus fui.

Sed Patris expers:

Vel fecit me Pater, non genuit.

Matrem habui, quæ me habet.

Lignea Nutrix, sine lacte,

Virum me aluit, non Puerum.

Filiam non filiam Uxorem duxi.

Quæ simul nata, & nupta,

Uno partu Nepotem mihi & Liberum, genuit.

Rex sine urbibus, dives sine auro,

Sine magistro eruditus, ludum aperui.

Tot nactus auditores, quot homines.

Heu stolidi sapientiæ fames!

Cum omnia scirem, ut plura scirem, desipere cæpi.

Virorum sapientissimus dementor à fœmina.

Quæ male-suada:

Pomum, cœlesti interdicto circumscriptum, attingens,

Beatæ Sylvæ fructus dum carpo,

Sylvam amitto.

Itaque cum profugâ conjuge.

Ex Rege Agricola.

Quia Numen non colui, Terram colui,

Hoc uno concordēs conjuges,

Quod uno juncti jugo.

Marris uterum tam diu secuimus,

Donec utero nos recepit,

A 2

Itaque

Itaque me uxor immortalem peremit;
 Uxorem ego; uterque omnes.
 Ah, quam de minimo perivimus!
 Tantum malum attulit malus.
 Cujus frondibus obvolutus Anguis,
 Venenum vomuit, omnes hauserunt.
 Tuus ergo Genitor, sed nunquam visus,
 Te peremi antequam gignerem.
 Sed, ô lætas malorum vices!
 Ligno eodem reparatus, quo petii,
 Indidem venenum traxi, & medelam.
 Unâ in arbore ego deliqui, multatus est Deus,
 Cujus à cædere divivus,
 Superos petii, cum Inferos petiis.
 Minus egeram nisi peccassem.
 Nomen flagitas?
 Quatuor Mundi plagarum nomina ab Græcis pete,
 Anatole. Dyfis. Arctos, Mesebria:
 Abscissa nominum capita junge; nomen habebis,
 Dæcubii cognati mihi Mundi Anno
 MXXX.
 Surrexi post Annos
 M. M. M. M. M. CCXXXII.
 Gaude viator, ac perge.

C A I N

ADAMI FILIUS.

EPITHAPHIUM.

Huc mala verba, Viator.
 Perditorum Princeps tales poscit inferias.
 Hic avarus Agricola, felicis Frater Pastoris,
 Pejores fruges Artis imponens, omnes amisit;
 Et ingratus Deo Sator, ingrata sibi Sata deprehendit.
 Itaq; mordaci consumtus invidia,
 Quod Abelis Hostiis feliciter succederet;
 Ne fraternæ Victimæ litarent, Victimam fecit Fratrem.
 Primus hic flagitiorum institor,
 Mortem invenit, & invexit.
 Horruit Mors expiandis sceleribus nata,

PUERITIA.

Primos sibi aditus per innocentis jugulum frangi,
Mirata primo seictu magnam orbis partem orbasse,
Tam dulci delinita sanguine, innocentes avidius petit.
Tam dextero erudita jactu, ceteros certius ferit.

At non impune tulit proditor;
Forum nactus Sylvam suam, testem Mortuum;
Appantorem Umbram, carnificem Cuiquam, judicem Deum.

Ergo inani pavore territus, ac seipsum terrens,
Idem semper, & alius; ibi semper, & alibi;
Sed fugit ac sequitur, scelestum;

Umbram suam pavet, mendax mendacem:

Inter mortis metum, ac vitæ odium,

Ut nullibi vivat, ubiq; vivens;

Quia timenda non timuit, timet non timenda.

Ut si campis securitatem depulerat,

Carcerem sibi moliretur.

Sed nulla impiis tuta latebra;

Cum malis ubique malè sit,

Hunc Urbe suâ exulantem

Lamechus Nepos pro fera ferit.

Facili errore, ferarum similem.

Æquo igitur, & iniquo jure,

Malus à Malo supplicium capit, quod dedit;

Et patricidio fratricidium expiatur.

Bis legendum Parentibus facinus;

Cum committitur, & cum punitur,

Malè moritur, vivis Parentibus:

Ab furiis raptatus, primus Tartarum fundavit.

Fuge Viator, ac solum quate.

ABEL

ADAMI FILIUS.

TUMULUS.

Viator, quid est?

Clamosum hoc Solum,

Et ignotam de glebis vocem formidas?

Primus hoc omnium tumulus mortalibus patuit.

A 3

Nondum

Nondum patiente Terrâ suis se foetibus farciri:
 Conditur sub cespite virgineus Pastor.
 Primorum hominum secunda proles, & primum funus,
 Male suis oculis vaticinati Parentes,
 Abelem, hoc est luctum, vocarunt:
 Atqui mortem omnibus; vitam nemi flendam transegit
 Mortalium innocentissimus, artium innocentissimam repe-
 rit Pastoritiam.
 Optimi Principatus imaginem,
 Nam errantium Pecudum populo sub legem missis,
 Regale munus, & gregale permiscens,
 Pedum pro sceptro gestavit.
 Itaque Rex inter Oves, Ovis inter Reges,
 Obsequentissimæ lanigerorum Republicæ
 Imperando servit, serviendo imperavit.
 Villis, non jugulo, tributum imposuit,
 Petebat sine naufragio Phryxæas opes à Caulâ.
 Nam pro auro velluserat;
 Et germanum vocabulum retinente pecuniâ,
 Pecus tondebat, non populos,
 Quin ovium lacte, non carnibus, usus,
 Cædibus vivere noluit,
 Ita Gregis altor, & alumnus,
 Suarumq; Ovium collactaneus,
 Alimento similes mores traxit:
 Candidos, non cruentos,
 Primus tamen Sacerdos Aris Agnos admovit:
 Sed ovantes Oviculæ Deo cadebant,
 Et oris sono se beatos professæ,
 Tantundem præ sagibant Pastori.
 Vis scire quam opima obtulerit!
 Tales Hostias ut voraret avidius Numen,
 Linguosam in flammam devolavit:
 Nec secundas mensas curavit, Caini fruges.
 O implacitam cognatorum invidiam
 Tabuit cæca rabie Germanus Cain:
 Ac diu designatum
 Blandè seduxit, proditoriè trucidavit.
 Quæris quo Telo? Ligneo.
 Nam tali ex materiâ nata Mors.

Quæris quid petiverit? guttur :

Hoc enim Mortis vestibulum fuerat.

Ut non dubites in Abele multatos esse Parentes.

Ah' peccantium stolidæ mentes !

Murum putabat Cain flagitium , compresso illo jugulo.

Sed proditorem omnia produnt.

Hem fracto gutture vocalior Abel.

Hoc è Tumulo Patricidam terrefacit.

Et vivum citat extinctus.

Condisce, Viator :

Infandum facinus muta fantur,

H E N O C H

CAINI FILIUS.

IRAD Henochi Filius.

VAVIAEL Iradi Filius.

MATHUS AEL Vaviaelis Filius.

C E N S U R A .

Tecum mihi res est divine Scriptor, Moses,

Quod gesta virorum quatuor,

Henoci, Iradi, Vaviaelis, Mathusaelis,

De commentariis eraseris,

Et sæcula totidem nominibus, non hominibus, distinxeris.

Sonos nimirum nomina, files vitam;

Vaucisq; trophæis undum titulum inscribis.

Quid nomina sine gestis: quod gesta sine nomine,

Utraq; perierunt; hæc auribus, illa oculis.

Perinde est carere factis, ac factis.

Fallor: Auctuarium censura libero.

Suis coloribus singulorum gesta pinguntur,

Dum à Caino dicuntur sati,

Exurgunt suos in ortus virulenta germinas:

Radice vitium continuant thyrsi.

Deformes sunt omnes, non difformes.

Fædo exemplari similes.

Quosum igitur avita Nepotum crimina,

Argutus ingereret Scriptor ?

Narranda non erant facta, sed mutanda nomina.

MUNDI

Aut singuli Caino similes vixere,
Aut unus in singulis Cain revixit.
Modestus proinde, non molestus Moses,
Ne vel aures loquendo,
Vel historiam silendo læderet;
Loquaci silentio
Infanda gesto nec evulgavit, nec tacuit.
Annorum etiam numerum consultò siluit,
Nihil enim vivunt, qui malè vivunt:
Nec annos impii usurpant, sed perdunt.
Novo igitur invento supplicio,
Scelestos ulciscitur dum tacet scelera:
Calamo pungit quos expungit.
Totq; capita obtruncat, quot truncat nomina.
Jacere igitur æternum,
Incesti, Latrones, Patricidæ:
Digna Caina Proles,
Pro latebra & sepulchro, silentium dono.

LAMECH

MATHUSÆLIS FILIUS.
ENTHUSIASMUS.

Quorsum Fata consulis Lameche,
Quem inconsultum facta condemnant?
Afflatus vaticinor. Quid hoc est?
Bis amans, bis amens:
Non uno contentus jugali vinculo,
Utramq; igitur pellicem, utramq; succubam facis,
Ut fatidico jam nomine arguaris.
Lamechus mœchus.
Quæ hæc discors concordia,
Cor unum in discordes scindere Conjuges:
Et alternis Liberis, alternas inducere Novercas?
Licet sine lituo, & infula prælagite:
Certum tibi odium rivales infligent Conjuges;
Cum incerti confligent amores.
Uao flagrabis incendio.

Cum

Cum geminus Hymen adversis bellabunt facibus.
 Malo omine Polygamiae licentiam facis ex Bigamiâ,
 Nam septuagies septies plectendus,
 Septem, & septuaginta libros suscipies, & depones;
 Toties Orbis, quoties Pater,
 Impius verò Genitor,
 Impio terram Genere onerabis,
 Magis impius Nepos,
 Impiorum Principem Atavum pro fera cædes,
 Nil tibi debet Terrarum Orbis,
 Quod Cainum exanimas, si ejus animum retines,
 Uno jaculo Caino mortem; Vitiis vitam, dedisti,
 Errabit oculus, at non errabit manus,
 In flagitia per se docilis.
 Filii etiam nece Atavi Manes placabis.
 Æquè scelestus, si ve scelestos gignas, si ve occidas,
 Hoc habent pessimi optimum,
 Quod mutua sese per arma plectunt:
 Hoc pessimum, quod sine scelere non possunt plectere,
 Divinare jam libet:
 Incipiet mors hæc te punire quâ peccas.
 Marcente siquidem utraq; pupilla,
 Antequam vita careas, orbe carebis:
 Et mortuo destinatam noctem vivus anticipabis,
 Regent te Filii errantem Patrem,
 Qui errantes Filios non regis.
 Te cæcum antecedent, qui scelestum sequuntur,
 Ibis tandem cum Filiis præceps Genitor,
 In diluvio naufragus.
 Cupidinis flammis ambustus, in undâ peribis.

F A B E L

LAMECHI FILIUS,
 PROSOPOPEIA.

Viator,
 Bene mihi precare si malus es.
 Ego Lamechi primigenius, sed Patre pejor.
 De malis bene merui.

A s

Nax

Nam cum Cœlo teste viverent impii,
 Nec ulla sceleribus daretur latebra;
 Pellicea primus tentoria prætexui.
 Quæ Cœli conspectum raperent.
 Debet igitur impietas mihi, quod Cœli oculos fugit,
 Citiusq; adulta, quia inulta,
 Nec Patre caruit, nec Patriâ :
 Et sub Ovillis pellibus latitarunt Lupi.
 Sed majus aliquid merui.
 Nam cum avitum crimen aratris luerent homines,
 Sepulcro proludentes in sulco,
 Tam improbæ servituti.
 Vicaria Boum colla succedere coegi.
 Hominum jugum remolitus in Bruta.
 Felici ergo talione.
 Peccarunt Juvenes, plectuntur Juveni.
 Nec tardis modo Armentis imposui.
 Nam quod ferax Equus Equiti servit, meum est munus,
 Illexi oblato freno jejuna quadrupedis ora.
 Ille, ut ignota xenia ignatus hausit,
 Totam voravit servitutem.
 Irascitur jam rabidus.
 Et spumæ livoræ exosas inquinans phaleras,
 Undante collo subrigitur :
 Ac terram scrutante Ungula, me quærit.
 Servit tamen ingratis;
 Suosq; Domino commodat pedes.
 Quanta mihi debeas Viator, vides.
 Equum verte, ne Tumulum evertat.
 Nam, qui cœlum spectare nolui,
 Parum egi, si à cœlo spector.

F U B A L
LAMECHI FILIUS.
N E N I A.

Fingite luctum ridentes Persicæ :
 Talemque Nænam exsibilate.
 Jaces ah tandem, ac taces,

Modus

Modulantium Chorage Jubal.

Dedisti tuæ voci pœnas.

Nam exiguum spiritum quo vita ducitur,

Tu primus frangere ausus ad melodiam,

Spiritum simul emisisti, & amisisti.

Consensere astra in tuos obitus :

Tu enim cœlestis Harmoniæ sectarus imaginem,

Sacrum planetarum concentum furatus,

Divinorum delicias Mortalibus propinasti.

Poscebant mutæ Animantes suo de tortore supplicium,

Tu enim primus Testudinem, anguem innoxium,

Portatili suâ domo eliminasti,

Ut Harmoniam angui nocentio rem,

Vacuâ illâ in latebra conderes.

Tum secta Pœudum viscera,

Imparibus discreta numeris tetendisti ;

Ut pollice verberata, aures mulcerent.

Vah Ingratus Pastor !

Qui Greges in cytharæ equuleo mortuos torques ;

Et inter tormenta canere jubes.

Crudelis! ut lætus ad Agnorum gemitus,

Choreas ducant Pastorum chori.

Agnorum visceribus ludis.

Malè tibi sit Jubal.

Qui tam dulci peste

Aures afficis, ut inficias animos.

Latet inter cytharæ fides Cupido infidus ;

Qui canoris imbellium pecudum nervis

Feroces Hominum enervat Spiritus.

Et arcu eodem

Chordas ferit, & corda.

Ridet interim furtiva Mors,

Quæ dulces inter modos

Inauditum secutius explicat pedem,

Et læta meditantes letho prævenit.

Stabis æternum exemplum, Jubal.

Tibi jocosa Lyræ filia pulsanti,

Tenuæ vitæ filum fata succident.

Carebis funebri lætæ luctu lætitiæ author.

Et qui flebili saculo non flevisi,
Exinctus ridebere.

TUBAL
LAMECHI FILIUS.
HYPOTTYPOSIS.

Ex alia in aliam vocaris musicam, Viator,
Auras plectro demulsi Jubal?
Aures malleo Tubal obtundit.
Ille tibiæ repertor, hic gladii.
Utrumq; noris ab uno satum Lamecha,
Nam effœminatus, ac ferus Pater,
Titulum divisi Hæredibus.
Hinc alter effœminatur ad cantum,
Alter effertur ad arma.
Dubitas de magistro?
Cerne tam diræ artis rudimenta,
Dicestam bonum ingenium à malo Genio,
En ut ipso propè de Tartaro
Vulnificum ferrum serutatur veneficus,
Vides, ut sibilantes circum caminos
Fumosus cursitans Faber,
Anhelantes agitat folles;
Qui toties animati & exanimes,
Alternum spiritum flammis inspirant?
Illic crudus artifex ferrum coquit,
Flammis domitum malleo cruciat,
Et ferreo ferrum flagellat.
Quæris cur tam ferum sit ferrum?
Suas in nobis vindicat plagas,
Et vulneribus eruditur ut vulneret.
O dira vitæ fastidia?
Brevem vitam fecit Natura,
Brevissimam culpa, Ars nullam.
Inventus est Caini Nepos, qui Caino invidiam demerces
Ille mortem vocavit, hic alas addit:
Ille in campum duxit, hic armat:
Ille fecit ut mortalis mori possit,

Hic

Hic ut nemo vivus securus vivat :
 Ille unum occidit, hic quantos:
 Quoties quisq; ferro cadet: in hunc clamabo;
Ferreus erat, qui ferrum reperit.
 At malo tuo malam artem exerces Tubal.
 Ferrum cudis, ferro cades:
 Parricidam fecisti Patrem;
 Cæderis à Patre.

S E T H

A D A M I F I L I U S .

S I M I L E S .

Hactenus prava germina.
 Nunc sacra, & duratura,
 Mala tempora melioribus pensantur.
 Quicquid Adamo sustulit Cain, Adamus orbireponit.
 Ea geminum cum Abele Sethum.
 Idem, & alius ab eo est.
 Eadem frons, Religio eadem, idem Animus:
 Junge nomina, totos junxeris.
 Itaque iero partu fœcunda Mater,
 Duos peperit in uno, vel bis peperit eundem.
 Non perit Abelis innocentia, sed defaultavit in Fratrem,
 Diceres tam grandem animam,
 Non uno contentam corpore, gemina implevisse
 Aut geminandæ Parentum voluptati,
 Bis natum esse unum.
 Nec in uno quidem stabit.
 Exhibet generis in victi linea nobilis
 Et Patria virtus semel agitata
 Agét se in succidaneos Heroas.
 Felicioribus illi aratris beabunt:
 Gregibus, ac Reges leges ponent.
 Ingenuas artes ingenio extudent.
 Tempa Deo, Templis Vates vovebunt.
 Decidit passim execranda fratricidæ propagō,
 Et Abelis nitorem
 Irrupta Sethi Gentilitas diu retinebit:

Metso-

Merfoque Orbe, sola enatabit,
 O quæstuosam Caini invidiam !
 Dum virgunculum perdit, fœcundum facit:
 Et unum metendo, innumerabiles ferit.
 Sic profuturus semper noceat livor.
 Timebit orcus feracis exemplum vulneis.
 Cum Dei filium occidet,
 Tertium Abelem ;
 Fertili sanguinis elemento, innumerabiles gignet.

E N O S
 SETHI FILIUS.
 ENCOMIUM.

Enossi verò laudibus nil potius addiderim,
 Quam quod ignotum Dei Nomen
 Sub mortales aures primus attulit.
 Nil majus dici potuit, nec brevius.
 Interpretete nimirum, ac sequestre vocabulo,
 Cum Emyreo commercia nexuit.
 Ut tam facile sit Deum rogare, quam vocare.
 Tempestivo igitur officio,
 Postquam homines alloqui desit Deus,
 Hic Homines docuit cum Deo loqui.
 Nec levius arrogatum Numini decus.
 Nam cum ignotus Deus omnia nosceret ;
 Magna spargebat munera,
 Sed vel ingrata, vel ingratas.
 Suspectum enim beneficium est ab ignoto.
 Primus itaque Nomenclator Enos,
 Divinis actis nomen inscripsit :
 Et Hominum authorem Hominibus authoravit.
 Excepere dulcissimum Nomen Cœlitum Chori :
 Et Sanctissimis partum labris,
 Inter aurium cunabula versatur.
 Artisit amico vocabulo placidius Cœlum :
 Et labentes soni reliquias
 Lambentes Auræ collegerunt.
 Icere in plausis canoræ volucres :

Et scribendo Tetragrammato,
 Suas certatim pennas pararunt Cychni.
 Ipsas adeo Tartari latebras.
 Magni nominis Echo personuit:
 Atque ingens veluti globus
 De fulminali machina elisus,
 Trepidas Eunemides, consternatasque confecit.
 Quæris quid authoramenti retulerit Enos?
 Idem accepit quod dedit.
 Homonomos enim cum suo Numine.
 Deum appellavit, Deus est appellatus:
 Aras posuit, Impositus est Aris.

C A I N A M
E N O S S I F I L I U S .
M A L A L E E L
C A I N A M I F I L I U S .
O P P O S I T A .

Cainamus & Malaleel,
 Ignoræ Virtutis, non ignoti Virtuti;
 Parem pietatem in nomine dispari præ se ferunt.
 Nam Cainam lamentabilem gemitum,
 Malaleel lætum Numinis laudatorem, sonat.
 Optimo nimirum pessimoque Sæculo,
 Certabant paria virtutibus vitia.
 Hinc Religiosa Sethi posteritas,
 Illinc nefanda Caini genimina.
 Procacitatem modestiæ,
 Sacrificiis sacrilegia cœquabant.
 Itaq; Hominem inter Homines nullum invenisses;
 Sed vel Angelos, vel Belluas;
 Aut Arâ dignos aut Harâ.
 Adeo mortale Genus,
 Vel extremos Numinis amores,
 Vel extrema odia promeritum.
 Voluptati & mœrori
 Parem materiam dividebat.
 Divisit proinde officium pietas,

Gemi-

Geminosque Mystas initiavit,
 Quorum alter luctu, alter cantu litaret.
 Sile jam Græcia miratix
 Democriti, & Heracliti disparem Genium,
 Possum melius par, divino de authographo promerere,
 Nam Caibam lugendo, Malaleel canendo,
 Novem sæcula confecere:
 Et antiquam animam
 Alter effluit, alter efflavit.
 Diutius tamen vixit Cainamus,
 Nam Mortalium lætitiæ superstes est dolor,
 Denique à Cainamo Melaleel est satus:
 Vera quippe voluptas, lacrymarum est proles.

J A R E D

MALALEELIS FILIUS:
EXPOSTULATIO.

Est quo tecum expostulem, Fama;
 Quæ tot prædita linguis, quot plumis;
 Circa Jaredi laudes implumis es, & elinguis.
 Nam præter annos ac prolem, nihil admodum pangis.
 Non annis vivunt Mortales, sed factis.
 Tu Jaredi annos prodis, facta perdis.
 Quid hoc est aliud quam occidere mortuum? Fallor.
 Authoritatem ex silentio quæris.
 Ad laudum metam de compendio pervenisti,
 Dum Jaredum Enoci Genitorem vocas.
 Non poterat intempesto sæculo tam bonus educi,
 Nisi ex optimo Patre.
 Quam magnum hoc fuerit, docuit morâ:
 Atavus enim esse poterat, cum Pater esse cæpisset.
 Ut non mirens tam senili ingenio Puerum:
 Nemo serius Prolem habuit,
 Nemo enim diuturnius erat habiturus,
 Festiva non sunt, quæ festina.
 Decennio parturit Elephas, sed Elephantum.
 Celeres partus velut sibi præreptos citò revocant Fata.
 Tan-

Tanti erat igitur novem secula meditari,
 Ut talem sobolem de suo fingeret exemplo,
 Omnium verò sapientissimè,
 Quod vix editum Aus admovit.
 Novum fœnoris genus, Deo fœnorari,
 Dare quod acceperis,
 Ut luculentius recipias quod dederis.
 Nam qui mortalis dedicatus est Puer,
 A morte est manumissus.
 Potes jam tu securus esse de Filio, de te Filius,
 Utrique bene cautum :
 Neuter suam flebit orbitatem :
 Tu Filio superstes eris, Filius tibi.

E N O C H

J A R E D I F I L I U S .

C E N O T A P H I U M .

Inanem ex auro Tumulum molire, Fabet,
 Et vivaci Emblemate
 Cœlestum hominem cæla,
 Infantulus fingatur, Aris non cunis reptans,
 Septimus ab Adamo natus, Deo destinatus,
 Ut in septimo quiescat Deus.
 Jam adultum solitudini affinge,
 Ut honestæ legationi decoros compareret cultos,
 Aureo squalore lepidam maciem dita ;
 Argento lacrymas imitante :
 Ut pœnitentiã, ignotum nomen,
 Non tam suadeat, quam ostendar.
 Jam sylvis digressus,
 Lascivos doceat Cainitas
 Cœlestem ultionem præoccupando vitare ;
 At deletere lacrymis scelera, ne diluvio deleantur,

B

Heu

Heu tardæ Mortalium mentes.
 Incredulos monet, non movet:
 Ac flenda vaticinans, ridetur Vates.
 Nimirum præcipientes lentam ultionem non timent:
 „ Ignari gravissima quæque lentè ferri.
 Ergo feliciori legatione ad Serbigenas missum,
 Quos in Angelos vertit
 Ab Angelis in sublime raptum sculpe,
 Num liquidem acra, num ætherem putum potiatur,
 Nondum liqueat.
 Hunc utique alicubi sculpe,
 Ubi extra Mortis jacula Mortem tideat;
 Et vivis egressus, mortuis superstes,
 Solus sibi Phœnix, juvenile senium trahat;
 Quid agat dubitas?
 Orbis spectator, Orbi spectaculum parat.
 In Pseudochristum pro Christo velitaturus,
 Bellabit contra rebellem.
 Et peremptus perimet peremptorem.
 Hæc ubi expresseris,
 Brevem Tumulo Epigraphen fige!
 Enochus hic non jacet.
 Cum jacebit, omnes jacebunt.
 Fleas, Viator, antequam jaceat.

MATHUSALES

ENOCI FILIUS.

LAMECH

MATHUSALÆ FILIUS:

EUCHARISTICON.

Vobis verò inclyti,
 Humana plaudant ingenia;
 Qui divinissimam Artium Astronomiam Cælo devocastis.
 Nite-

Nitebant ignita illa Sidera, & ignota,
Clarissimus ille Populus.

Tenebrionum more per noctem bacchari videbatur,
Nesciebant tempestates cui gratiam haberent Astro.

Terrebant rudes ridenda Lunæ deliquia;
Non terrebant comatæ Cœli Furia, Cometa.
Ibat immortale lumen à caduco indistinctum;
Et mediastini vapores.

Inter Stellarum Patricios numerabantur,
Omnia dixisses errantia Sidera,
Non incedere, sed exulare:
Omnia caduca,

Die pereunte nasci, nascente perire:
Totum denique Cœlum Oceano tumulari,
Sic improvidis vita carpebatur:

Et assiduas Planetarum lucubrationes inertissimi spectabant.

Ut hominum incuria, Astrorum injuria fuerit,
Quæ nomine carebant, ut patriâ.
Vos itaque Cœli Filii;

Stupore duce, qui optimus ignorantia comēs,
Profanis impermissa penetralia rimari,
Cœli oculos Mortalium oculis ostendistis.
Cœpere mûta illa Sidera, deprehensi Prothei
Suorum cursuum aperire consilia:

Et obscuræ temporum leges,
Admotis facibus legi.

Paucis ante diluvium sæculis
Nata sunt astra, quia nota.

Sapuit Orbis cum senuit
Cœlum nosci cœpit, cum irasci

Ut disceret genus humanum quid amitteret.
Denique pereunte Mundo natæ sunt Musæ,
Quarum prima fuit Urania.

Vos vero Cœli interpretes.

Paucis ante diluvium Solibus obiistis;
Tempestivo præfugio in Cœlum recepti.
Quasi Homines circum venire non possent Stellæ,
Quamdiu Stellarum amici viverent.

Omnium tamen ætates evicisti Mathusales;
 Longiore dignus seculo;
 Nisi quæ procul de Sideribus conjecta veras,
 Propius dispicere maluiffes.
 Detulit fatali Navigio utriusq; reliquias Nauclerus Noë
 Tutissima proflus Navis:
 Cui magneticam pixidem sacra supplebat Urna,
 Ossa gubernaculum, sabburam Cinis.
 Suis igitur grata Vindicibus occurrat Urania.
 Musarum parentibus parentent Musæ.
 Vos hominum oculis Cœlum obtulistis,

MUNDI